

H A V L I K V A C L A V - V E N O
u č i t e l j

Rođen je 13.10.1916.godine u Banja Luci, od oca Matije i majke Marija u radničkoj porodici.

Osnovnu školu, višu gimnaziju i Učiteljsku školu završio je u Banja Luci. Diplomski ispit položio 1937.godine (Diploma broj 393 od 16.6.1937.godine.)

Služio je djački rok u Mariboru od 1.11.1937. do 1.8. 1938.godine i položio ispit za rezervnog podnarednika.

Postavljen u Osnovnu školu Papafani kroz Prnjavor (Odluka Ministra prosvete III br. 54.529 od 28.8.1938.godine).

Premješten avgusta mjeseca 1939.g.u Osnovnu školu Muslimanske Jasenice kod Bos. Krupa.

Po narodnosti čeh, najmlađe dijete od 12 djece u roditelja, bez kojih je rano ostao. Otac, po zanimanju stolar-rezbar, umro je kada je Veno imao 6 godina, a u jedanaestoj ostao je i bez majke. Školovao se pod teškim uslovima, najviše radeći fizičke poslove.

Pošto su mu umrli roditelji bio je smješten u internat. Kao đjak učiteljske škole vrlo mlad se priključio naprednom omladinskom pokretu i aktivno učestvovao u radu djačkih udruženja. Prilikom obilježavanja dvadesetogodišnjice smrti Petra Košića, u okviru literarne družine "Petar Košić" pri učiteljskoj školi, drži zapašeno predavanje: "O životu i radu "Petra Košića". Na sastanku literarne sekcije čita, također zapašen rad "Radna škola". Skroman, povučen, vrlo pravedan i iskren drug. Mrzio je nepravdu, često nije mogao da otpri nepravedne odnose u školi, što mu je skoro redovno utjecalo na nižu ocjenu iz vladanja.

Kao učitelj dolazio je često u sukob sa pojedinim režimskim ljudima radi svojega otvorenog stava, protiv nepravde. Hvalio je SSER, osuđivao nepravdu i kapitalističko društvo. Tako je došao i u otvoreni sukob sa sreskim načelnikom Focanske Krupa (Milovanovićem). Samo zahvaljujući uticaju svoga zeta (takođe učitelja u

u Srpskoj Jasenici) spasio se odgovornosti i gubljenja službe.

Krajem marta 1941. godine mobilisan je u vojsku, odakle se nakon kapitulacije vraća u Jasenice. Konceom maja 1941. godine mobilisan je u domobranu i bio u Bihaću oko 5 mjeseci. Kao domobran pove-
zao se sa naprednim drugovima u Bihaću i čim je izbio ustanak, tra-
žio je da pređe u partizane, ali mu je rečeno da ostane u domobran-
ima, jer da tamo može biti od velike koristi.

Iz domobrana je pobjegao, uvratio sestri u Banja Luka i rekao da mu prijeti smrtna opasnost i da ide u partizane. Sestra ga je opominjala da se čuva, da ne pogine, na šta joj je rekao da mu to ne govori i da nije važno ako i pogine, jer sve što radi, je radi bolje budućnosti. Od sestre je otišao u Dragoviće da obidi suprugu i kćerku, koje su bile kod napruginih roditelja, a odatle je u novem-
bru 1941. godine otišao u partizane i stupio u Crnovrški partizanski odred, koji je vodio borbe na tome području.

Zelio je da iz Crnovrškog odreda pređe na Kozaru, pošto je tamo veći broj banjalučana, njegovih drugova, pa je u decembru 1941. godine sa kuririma prešao na Kozaru.

Poginuo je kao komandir čete, hrabro se boreći u završnoj borbi za oslobodjenje Prijedora (u zauzimanju zgrade prijedorske gimnazije) 15 maja 1942. godine.

Svim svojim bićem bio je idužno i klesno blizak Partiji i njegov cjelokupni rad i djelovanje bilo je na liniji Partije, što još nije sa sigurnošću utvrđeno., da li je i gdje bio član KPJ.

Banja Luka, juna 1980. godine

Brana Kalabić
Brana Kalabić rođj. Valin

*Prema Hranu Laktović u NOB-u 31.11.45 zna-
se da je Vukobor Horbić bio član KPJ koncem no-
vembra 1941 pripadno je partizanskoj četi III čete III,
Čatagova Drugog krajiškog odreda*

Brana Kalabić

